

What can a non-Jew dare to confess to a Jew? (hebrew)

* Jerusalem has a great history. Jerusalem has a great future, but not only in a national sense.

Ezekiel Chapter 36 יחזקאל

ואתה בן־אדם הנבא אל־הרי ישראל ואמרת הרי ישראל 1:36
שמעו דבר־הוה 2 כה אמר אדני הוה יען אמר האויב
עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו 3 לכן הנבא
ואמרת כה אמר אדני הוה יען ביען שמות ושאר אתכם
מסביב להי ותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על־שפת לשון
ודבת־עם 4 לכן הרי ישראל שמעו דבר־אדני הוה כה־אמר
אדני הוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות
השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית
הגוים אשר מסביב ס 5 לכן כה־אמר אדני הוה
אם־לא באש קנאתי דברתי על־שארית הגוים ועל־אדום כלא
אשר נתנו את־ארצי | להם למורשה בשמחת כל־לבב בשאט
נפש למען מגרשה לבז 6 לכן הנבא על־אדמת ישראל ואמרת
להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה־אמר | אדני הוה
הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם 7 לכן
כה אמר אדני הוה אני נשאתי את־ידי אם־לא הגוים אשר
לכם מסביב המה כלמתם ישאו 8 ואתם הרי ישראל ענפכם
תתנו ופרוכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא 9 פני הנני
אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם 10 והרביתי עליכם
אדם כל־בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה
11 והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם
כקדמותיכם והטבתי מראשתיכם וידעתם כי־אני הוה
12 והולכתי עליכם אדם את־עמי ישראל וירשוף והיית להם
לנחלה ולא־תוסף עוד לשכלם ס 13 כה אמר אדני
הוה יען אמרים לכם אכלת אדם אתי את ומשכלת גויך
גוייך הית 14 לכן אדם לא־תאכלי עוד וגויך וגוייך לא
תכשלי־תשכלי עוד נאם אדני הוה 15 ולא־אשמיע אליך עוד
כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי־עוד וגויך וגוייך
לא־תכשלי עוד נאם אדני הוה ס 16 והי
דבר־הוה אלי לאמר 17 בן־אדם בית ישראל ישבים
על־אדמתם ויטמאו אותה בדרךם ובעלילותם כטמאת הנדה
היתה דרךם לפני 18 ואשפף חמתי עליהם על־הדם אשר־שפכו
על־הארץ ובגלו ליהם טמאיה 19 ואפיץ אתם בגוים ויזרו
בארצות כדרךם וכעלילותם שפטתים 20 ויבוא אל־הגוים
אשר־באו שם ויחללו את־שם קדשי באמר להם עם־הוה אלה

וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ 21 וְאֶחְמַל עַל־שֵׁם קֹדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלוּהוּ בְּבַיִת
 יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה ס 22 לְכֹן אָמַר
 לְבַיִת־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בְּבַיִת
 יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קֹדְשִׁי אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁמָּה
 23 וְקֹדְשִׁי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלְלֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּתוֹכָם
 וְיִדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוִה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדְּשִׁי בְּכֶם
 לְעִינֵיהֶם 24 וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם
 מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדַמְתְּכֶם 25 וְזִרְקֹתִי עֲלֵיכֶם
 מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר
 אֶתְכֶם 26 וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם
 וְהִסְרֹתִי אֶת־לֵב הָאֵבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר
 27 וְאֶת־רוּחִי אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְעֲשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־בַּחֲקֵי תֵלְכוּ
 וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם 28 וְשַׁבְתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם
 וְהָיִיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים 29 וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם
 מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֲתֵן
 עֲלֵיכֶם רָעַב 30 וְהִרְבִּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וְתִנּוּבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן
 אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֲרַפַּת רָעַב בְּגוֹיִם 31 וְזָכַרְתֶּם אֶת־דַּרְכֵיכֶם
 הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וְנִקְטַתֶּם בְּפָנֵיכֶם עַל
 עוֹנֵיתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם 32 לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי
 יְהוִה יוֹדַע לָכֶם בּוֹשׁוּ וְהִכְלִמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בְּבַיִת יִשְׂרָאֵל ס
 33 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בַּיּוֹם טָהַרְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל עוֹנוֹתֵיכֶם
 וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הָעָרִים וְנִבְנוּ הַחֲרֻבוֹת 34 וְהָאֶרֶץ הַנְּשֻׁמָּה תַעֲבֹד
 תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה שְׁמָמָה לְעֵינָי כָּל־עוֹבְבֵי 35 וְאָמְרוּ הָאֶרֶץ הַלְזוּ
 הַנְּשֻׁמָּה הָיְתָה כִּגֹן־עֵדֶן וְהָעָרִים הַחֲרֻבוֹת וְהַנְּשֻׁמוֹת וְהַנְּהַרְסוֹת
 בְּצוּרוֹת יֵשְׁבוּ 36 וְיִדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי
 אֲנִי יְהוִה בְּנִיתִי הַנְּהַרְסוֹת נִטְעַתִּי הַנְּשֻׁמָּה אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי
 וְעֲשִׂיתִי! ס 37 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד זֹאת אֲדַרְשׁ
 לְבַיִת־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אַרְבֵּה אֹתָם כִּצְאֵן אָדָם 38 כִּצְאֵן
 קֹדְשִׁים כִּצְאֵן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ כִּן תִּהְיֶינָה הָעָרִים הַחֲרֻבוֹת
 מְלֵאוֹת צְאֵן אָדָם וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוִה ס

יחזקאל 37:1 - 14 Ezekiel

הָיְתָה עָלַי יְד־יְהוִה וַיֹּצֵאֲנִי בְרוּחַ יְהוִה וַיְנִיחֵנִי 37:1
 בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת 2 וְהִעֲבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סְבִיב |
 סְבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת מְאֹד
 3 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתַחֲיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וַאֲמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה אַתָּה יְדַעְתָּ 4 וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְבֵּא עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וַאֲמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוִה 5 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה לַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בְּכֶם רוּחַ וְחָיִיתֶם
 6 וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גְּדִים וְהִעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקִרַמְתִּי עֲלֵיכֶם

עֹר וְנִתַּתִּי בְכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה
 7 וְנִבֵּאתִי כַאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי־קוֹל כְּהַנְּבֵאִי וְהִנֵּה־רֹעַשׁ וַתִּקְרְבוּ
 עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל־עֲצָמוֹ 8 וְרָאִיתִי וְהִנֵּה־עֲלִיָּהֶם גְּדִים וּבִשָּׁר עֲלֵהּ
 וַיִּקְרָם עֲלֵיהֶם עֹר מִלְמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם 9 וַיֹּאמֶר אֵלַי
 הַנְּבֵא אֶל־הַרוּחַ הַנְּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הַרוּחַ כֹּה־אָמַר |
 אֲדֹנָי יְהוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הַרוּחַ וּפְתִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה
 וַיְחִי 10 וְהַנְּבֵאתִי כַאֲשֶׁר צִוִּנִי וַתְּבוֹא בָהֶם הַרוּחַ וַיְחִי
 וַיַּעֲמֵדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם חֵיל גָּדוֹל מֵאֲד־מֵאֲד 11
 11 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה
 הִנֵּה אֲמַרִים יְבֹשׁוּ עֲצָמוֹתַיִנִי וְאַבְדָּה תִקְוַתְנִי נִגְזְרֵנוּ לָנוּ
 12 לִכְן הַנְּבֵא וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי
 פֹתַח אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם וְהֵעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי
 אֶתְכֶם אֶל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל 13 וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה
 בְּפִתְחִי אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם וּבְהֵעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי!
 14 וְנִתַּתִּי רוּחִי בְכֶם וְחַיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אֲדַמַּתְכֶם
 וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה פ

ירמיה 31:2 - 28 Jeremiah

31:2 כֹּה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חֵן בַּמִּדְבָּר עִם שְׂרִידֵי חָרֵב הַלְוֶה 31:2
 לְהַרְגִיעוּ יִשְׂרָאֵל 3 מֵרַחֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם
 אֶהֱבִיתִיךָ עַל־כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֹסֵד 4 עוֹד אֲבַנֶּךָ וְנִבְנִית בְּתוֹלַת
 יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדִי תַפִּיךָ וַיִּצְאֵת בְּמַחֹל מִשְׁחָקִים 5 עוֹד תִּטְעִי
 כְרָמִים בְּהַרֵי שְׁמֵרוֹן נְטַעוּ נְטַעִים וְחָלְלוּ 6 כִּי יִשְׁׁוּם קְרָאוּ
 נְצֻרִים בְּהַר אֶפְרַיִם קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ פ

כִּי־כֹה | אָמַר יְהוָה רְנֹו לִי־עֵקֶב שְׂמָחָה וְצַהֲלוּ בְרָאשׁ הַגּוֹיִם 7
 הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת־עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֲרֵי יִשְׂרָאֵל
 8 הַנִּנְוִי מִבֵּיא אוֹתָם מֵאַרְץ צָפוֹן וְקִבְּצַתִּים מִיִּרְכַּת־אַרְץ בָּם
 עֹר וּפִסְחַת הַרְה וַיִּלְדַּת יְחִדּוֹ קֶהֶל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הִנֵּה 9 פִּבְבְּכִי
 יְבֹאוּ וּבִתְחִנּוּ נִים אוֹבִילִם אוֹלִיכֶם אֶל־גַּחְלִי מִים בְּדַרְךְ יִשָּׁר
 לֹא יִכְשְׁלוּ בָּה כִּי־הִיִּיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאֵב וְאַפְרַיִם בְּכָרִי הוּא 10
 10 שְׁמַעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהִגִּידוּ בְּאֵיִם מִמֶּרְחֵק וְאָמְרוּ מִזְרָה
 יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשְׁמַרוּ כְרַעַה עֲדְרוּ 11 כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יְעֻקֵּב
 וְגֵאלּוֹ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ 12 וַיְבֹאוּ וְרִנְנוּ בְּמֵרוֹם־צִיּוֹן וְנִהְרֹו
 אֶל־טוֹב יְהוָה עַל־דָּגֶן וְעַל־תִּירֵשׁ וְעַל־יִצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן
 וּבְקָר וְהִיתָה נִפְשָׁם כְּגֶן רֹוה וְלֹא־יִוָּסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד 13 אֲזִי
 תִשְׂמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחָרִים וּזְקֵנִים יְחִדּוּ וְהִפְכַּתִּי אֲבָלָם
 לְשִׁשׁוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמְחַתִּים מִיגוּגָם 14 וְרוּיִתִי נִפְשׁ הַכְּהֵנִים
 דָּשָׁן וְעִמִּי אֶת־טוֹבֵי יִשְׁבְּעוּ נְאֻם־יְהוָה 15 כֹּה |
 אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תִמְרוּלִים רַחֵל מִבְּכָה

על־בְּנֵיהָ מֵאֲנָהּ לְהִנָּחֵם עַל־בְּנֵיהָ כִּי אֵינֶנּוּ ס
 16 כֹּה | אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלְךָ מִכִּי וְעֵינַיִךָ מִדְּמָעָה כִּי יִשְׁכַּר
 לְפַעֲלֹתַי נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב 17 וְיִשְׁתַּקְּוּהוּ
 לְאַחֲרֵיתָי נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בְנֵים לְגִבּוֹלָם ס
 18 שְׁמוּעַ שְׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוּדָד יִסְרַתְנִי וְאוֹסֵר כְּעַגֹּל לֹא לְמַד
 הִשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי! 19 כִּי־אַחֲרַי שׁוּבוּ
 נַחֲמָתִי וְאַחֲרַי הִנְדַעְתִּי סִפְקָתִי עַל־יְרֵךְ בִּשְׁתִּי וְגַם־נִכְלַמְתִּי כִּי
 נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ נְעוּרַי! 20 הִבֵּן יְקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֵלֶד שְׁעֵשָׁעִים
 כִּי־מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הִמּוּ מֵעַי לֹא רַחֵם
 אֶרְחַמֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה ס 21 הִצִּיבֵי לְךָ צִיָּנִים שְׁמֵי לְךָ
 תִּמְרוּרִים שְׁתִּי לִבְךָ לְמַסְלָה דֶּרֶךְ הַלְכָתִי הִלְכָתָי שׁוּבֵי בְתוּלַת
 יִשְׂרָאֵל שָׁבִי אֶל־עַרְיֵךְ אֱלֹהֵי 22 עַד־מָתִי תִתְחַמְקִין הַבַּת הַשׁוֹבֵבָה
 כִּי־בֹרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בְּאֶרֶץ נִקְבָה תִסּוּבֵב גְּבוּרֵי ס
 23 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֹאמְרוּ אֶת־הַדָּבָר
 הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעַרְיָו בְּשׁוּבֵי אֶת־שְׁבוּתָם יְבָרְכֶךָ יְהוָה
 נְוֵה־צֶדֶק הַר הַקֹּדֶשׁ 24 וְיִשְׁבוּ בָהּ יְהוּדָה וְכָל־עַרְיָו יַחְדָּו
 אֶכְרִים וְנִסְעוּ בַעֲדֵי 25 כִּי הַרְוִיתִי נֶפֶשׁ עֵיפָה וְכָל־נֶפֶשׁ דָּאָבָה
 מְלֹאת! 26 עַל־זֹאת הִקִּיצְתִּי וְאַרְאֶה וְשָׁנַתִּי עֲרֵבָה לִי! ס
 27 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְזָרַעְתִּי אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת־בַּיִת יְהוּדָה זָרַע אָדָם וְזָרַע בַּהֲמָה 28 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שִׁקְדְתִּי
 עֲלֵיהֶם לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוּץ וּלְהַרְסׁ וּלְהַאֲבִיד וּלְהַרְעׁ כֵּן אֲשַׁקֵּד
 עֲלֵיהֶם לְבָנוֹת וּלְנִטּוּעַ נְאֻם־יְהוָה

ירמיה 31:31 - 40 Jeremiah

הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְכָרַתִּי אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל 31:31
 וְאֶת־בַּיִת יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה 32 לֹא כְבֹרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי
 אֶת־אֲבוֹתָם בַּיּוֹם הַחֲזִיקִי בַדָּם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר־הִמָּה הִפְרוּ אֶת־בְּרִיתִי וְאֲנֹכִי בַעֲלָתִי בָם נְאֻם־יְהוָה 33 כִּי
 זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי הַיָּמִים הָהֵם
 נְאֻם־יְהוָה נָתַתִּי אֶת־תּוֹרָתִי בְקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתַּבְנָה וְהָיָה יְתִי
 לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהִמָּה יְהִי־לִי לְעַם 34 וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ
 אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לְאֹמַר דַּעוּ אֶת־יְהוָה כִּי־כֹלָם יִדְעוּ
 אוֹתִי לְמַקְטָנָם וְעַד־גְּדוֹלָם נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶסְלַח לְעוֹנֵם
 וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר־עוֹד ס 35 כֹּה | אָמַר יְהוָה נִתַּן
 שְׁמֵשׁ לְאֹר יוֹמָם חֶקֶת יְרַח וְכֹכָבִים לְאֹר לַיְלָה רַגַע הַיּוֹם
 וַיְהִי גִלְיוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ 36 אִם־יִמְשׁוּ הַחֲקִים הָאֵלֹהִים
 מִלְּפָנַי נְאֻם־יְהוָה גַּם זָרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מֵהַיּוֹת גּוֹי לְפָנַי
 כָּל־הַיָּמִים ס 37 כֹּה | אָמַר יְהוָה אִם־יִמְדוּ שְׁמַיִם
 מִלְּמַעְלָה וַיַּחְקְרוּ מוֹסְדֵי־אֶרֶץ לְמַטָּה גַם־אֲנִי אֶמְאֵס בְּכָל־זָרַע
 יִשְׂרָאֵל עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ נְאֻם־יְהוָה ס 38 הִנֵּה יָמִים

אִים נְאֻם־יְהוָה וְנִבְנְתָה הָעִיר לַיהוָה מִמִּגְדָּל חֲנָנְיָל שְׁעַר צֶדֶק
הַפְּנֵה 39 וְצֵא עוֹד קוֹה קוֹ הַמִּדָּה נִגְדוּ עַל גְּבַעַת גֶּרֶב וְנֹסֵב
גַּעְתָּה 40 וְכָל־הַעֲמֵק הַפְּגָרִים | וְהַדָּשָׁן וְכָל־הַשְּׂרָמוֹת הַשְּׂדֵמוֹת
עַד־נַחַל קִדְרוֹן עַד־פְּנֵת שְׁעַר הַסּוּסִים מִזְרָחָה קִדְשׁ לַיהוָה
לֹא־יִנְתָשׁ וְלֹא־יִהְרָס עוֹד לְעוֹלָם ס

Zechariah 2:10 - 12 זכריה

הוֹי הוֹי וְגָסוּ מֵאֲרֶץ צְפוֹן נְאֻם־יְהוָה כִּי כְּאֲרֵבַע רוּחוֹת 2:10
הַשָּׁמַיִם פָּרַשְׁתִּי אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה 11 הוֹי צִיּוֹן הַמְּלִטִי יוֹשֶׁבֶת
בַּת־בְּבֵל ס 12 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַחֵר כְּבוֹד
שְׁלַחְנֵי אֶל־הַגּוֹיִם הַשְּׁלָלִים אֶתְכֶם כִּי הַנִּגַע בְּכֶם נִגַע בְּבֵת
עִיּוֹן

Zechariah Chapter 8 זכריה

וְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר 2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 8:1
קִנֵּאתִי לְצִיּוֹן קִנְיָה גְדוֹלָה וְחַמָּה גְדוֹלָה קִנֵּאתִי לָהּ 3 כֹּה אָמַר
יְהוָה שְׁבַתִי אֶל־צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלַם
עִיר־הָאֱמֶת וְהָר־יְהוָה צְבָאוֹת הָרַקְדָּשׁ ס 4 כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת עַד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ
מִשְׁעֲנֵתוֹ בִּידוֹ מֵרֵב יָמִים 5 וּרְחֲבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ לְדָיִם
וְיִלְדוֹת מִשְׁחָקִים בְּרַחֲבֹתֶיהָ ס 6 כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת כִּי יִפְלֵא בְּעֵינָיו שְׂאֵרֵית הָעָם הַזֶּה בְּיָמִים הָהֵם
גַם־בְּעֵינָיו יִפְלֵא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת פ

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּבִי מוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מֵאֲרֶץ מִזְרַח 7
וּמֵאֲרֶץ מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ 8 וְהִבֵּאתִי אֹתָם וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם
וְהָיוּ־לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים בְּאֱמֶת וּבְצִדְקָה ס
9 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת תַּחֲזַקְנָה יְדֵיכֶם הַשְּׁמַעִים בְּיָמִים הָאֵלֶּה
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּיּוֹם יוֹסֵד בֵּית־יְהוָה
צְבָאוֹת הַהִיכָל לְהַבְנֹת 10 לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם שְׂכָר הָאָדָם לֹא
נִהְיָה וְשְׂכָר הַבְּהֵמָה אֵינְנָה וְלִי וְצֵא וּלְבָא אֵין־שְׁלוֹם מִן־הָצָר
וְאֲשַׁלַּח אֶת־כָּל־הָאָדָם אִישׁ בְּרַעְהוֹ 11 וְעַתָּה לֹא כִיָּמִים הָרֵאשֹׁנִים
אֲנִי לְשְׂאֵרֵית הָעָם הַזֶּה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת 12 כִּי־זָרַע הַשְּׁלוֹם
הַגָּפֹן תִּתֵּן פְּרִיָּה וְהָאֲרֶץ תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם
וְהִנַּחֲלֹתִי אֶת־שְׂאֵרֵית הָעָם הַזֶּה אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי 13 וְהָיָה כְּאֲשֶׁר
הָיִיתֶם קָלְלָה בְּגוֹיִם בְּיַת יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיעַ
אֶתְכֶם וְהָיִיתֶם בְּרֻכָּה אֶל־תִּירָאוּ תַחֲזַקְנָה יְדֵיכֶם ס
14 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כְּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהַרְע לְכֶם בְּהַקְצִיף
אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא נַחַמְתִּי 15 כֵּן שְׁבַתִּי

זממתי בימים האלה להיטיב את־ירוּשָׁלַם וְאֶת־בַּיִת יְהוּדָה
אֶל־תִּירָאוּ 16 אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ דַבְּרוּ אִמֶת אִישׁ
אֶת־רֵעֵהוּ אִמֶת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שְׁפֹטוּ בְשַׁעֲרֵיכֶם 17 וְאִישׁ |
אֶת־רֵעֵת רֵעֵהוּ אֶל־תִּחְשְׁבוּ בַלְבַבְכֶם וּשְׁבַעַת שֶׁקֶר אֶל־תִּאָהְבוּ כִּי
אֶת־כָּל־אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי נֹאֵם־יְהוָה ס 18 וְהִי
דַּבְּר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר 19 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צֹם
הַרְבִּיעִי וְצֹם הַחֲמִישִׁי וְצֹם הַשְּׁבִיעִי וְצֹם הַעֲשִׂירִי יְהִי
לְבַיִת־יְהוּדָה לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים וְהָאִמֶת וְהַשְּׁלוֹם
אָהְבוּ פ

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עִמָּי וְיִשְׁבִי עָרִים 20
רְבוֹת 21 וְהִלְכוּ יֹשְׁבֵי אֶחָת אֶל־אֶחָת לֵאמֹר נִלְכָה הַלֹּךְ לְחִלּוֹת
אֶת־פְּנֵי יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֲלֵכֶה גַם־אֲנִי 22 וְבָאוּ
עִמָּי רַבִּים וְגוֹ' וְעִצּוּמִים לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם
וּלְחִלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה ס 23 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
בִּימֵי הַחֲמָה אֲשֶׁר יִחְזִיקוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים מְכַל לְשָׁנוֹת הַגּוֹ' וְ
וְהַחֲזִיקוּ בְכִנְף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר נִלְכָה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ
אֱלֹהִים עִמָּכֶם ס

זכריה 9:9 - 10 Zechariah

גִּילִי מְאֹד בֵּת־צִיּוֹן הַרְיַעֲנִי בֵּת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מֶלֶכְךָ יָבֹא 9:9
לָךְ צַדִּיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא עֲנִי וְרִכַב עַל־חֲמֹר וְעַל־עִיר
בֶּן־אֲתָנוֹת 10 וְהִכְרַתִּי־רִכָּב מֵאֲפֹרִים וְסוּסִים מִירוּשָׁלַם וְנִכְרַתָּה
קֶשֶׁת מִלְחָמָה וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְגוֹ' וּמִשְׁלוֹ מִיָּם עַד־יָם וּמִנְהַר
עַד־אֲפְסֵי־אֲרָץ

זכריה 10:6,9 Zechariah

וְגִבַרְתִּי | אֶת־בַּיִת יְהוּדָה וְאֶת־בַּיִת יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ 10:6
וְהוֹשִׁיבֹתִים כִּי רַחֲמָתִים וְהִי כַּאֲשֶׁר לֹא־זִנְחָתִים כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֶם

וְאֶזְרַעֶם בְּעַמִּים וּבְמַרְחָקִים יִזְכְּרוּנִי וְחִי וְאֶת־בְּנֵיהֶם 10:9
וְשָׁבוּ

זכריה 12:10 Zechariah

וְשִׁפְכְתִי עַל־בַּיִת דָּוִד וְעַל | יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם רוּחַ חַן 12:10
וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֲשֶׁר־דִּקְרוּ וְסִפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפַּד
עַל־הַיְחִיד וְהִמַּר עָלָיו כֹּהֵמַר עַל־הַבְּכוֹר

Hebrews 8:10-12

10 This is the covenant I will establish with the people of Israel after that time, declares the Lord.

I will put my laws in their minds and write them on their hearts.

I will be their God, and they will be my people.

11 No longer will they teach their neighbor,

or say to one another, 'Know the Lord,'

because they will all know me, from the least of them to the greatest.

12 For I will forgive their wickedness and will remember their sins no more."

* Faith in Jesus as the Messiah gives deeper meaning to Jewish festivals, the Tabernacle, the Temple, the Sabbath, circumcision, dietary laws, Israel, and some prophetic sayings, as well as to Jewish tragedies: deportation to Babylon, the destruction of the Temple, the diaspora, even - to a degree - pogroms, and the Holocaust.

* The Christian perspective provides an explanation for the conflict between Jews and Arabs, as well as a key to resolving it.

* Christianity strips both Jew and Gentile of boasting.

Romans 2:17,23; 3:27

17 Now you, if you call yourself a Jew; if you rely on the law and boast in God

23 You who boast in the law, do you dishonor God by breaking the law?

27 Where, then, is boasting? It is excluded. Because of what law? The law that requires works? No, because of the law that requires faith.

1 Corinthians 1:27-31; 4:7

27 But God chose the foolish things of the world to shame the wise; God chose the weak things of the world to shame the strong. 28 God chose the lowly things of this world and the despised things—and the things that are not—to nullify the things that are, 29 so that no one may boast before him. 30 It is because of him that you are in Christ Jesus, who has become for us wisdom from God—that is, our righteousness, holiness and redemption. 31 Therefore, as it is written: "Let the one who boasts boast in the Lord."

7 For who makes you different from anyone else? What do you have that you did not receive? And if you did receive it, why do you boast as though you did not?

2 Corinthians 12:9

9 But he said to me, “My grace is sufficient for you, for my power is made perfect in weakness.” Therefore I will boast all the more gladly about my weaknesses, so that Christ’s power may rest on me.

Galatians 6:14

14 May I never boast except in the cross of our Lord Jesus Christ, through which the world has been crucified to me, and I to the world.

Ephesians 2:8-9

8 For it is by grace you have been saved, through faith—and this is not from yourselves, it is the gift of God— 9 not by works, so that no one can boast.

* Christianity gives a new identity to both jew and gentile.

* Both jew and gentile must accept frailty and incompleteness in this present life and experience.

* We must differentiate between Jesus and Christianity.

* We must not phase out the jewishness of Jesus and the apostles.

Deuteronomy 18:15 דברים

נְבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כְּמֹנִי יִקְרָא לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּ | 18:15

Acts 3:22 (Peter, the apostle of Jesus, referring to this sentence from Moses)

'For Moses said, ‘The Lord your God will raise up for you a prophet like me from among your own people; you must listen to everything he tells you. ’

As a Gentile

I believe in one God; there are no other gods than the God of Abraham, Isaac, and Jacob.

I am an heir to the promises of Abraham.

Galatians 3:29; 4:28

29 If you belong to Christ, then you are Abraham's seed, and heirs according to the promise.

28 Now you, brothers and sisters, like Isaac, are children of promise.

I am a descendant of Abraham.

Galatians 3:7, 26-29; 4:28, 31

7 Understand, then, that those who have faith are children of Abraham.

26 So in Christ Jesus you are all children of God through faith, 27 for all of you who were baptized into Christ have clothed yourselves with Christ. 28 There is neither Jew nor Gentile, neither slave nor free, nor is there male and female, for you are all one in Christ Jesus. 29 If you belong to Christ, then you are Abraham's seed, and heirs according to the promise.

28 Now you, brothers and sisters, like Isaac, are children of promise.

31 Therefore, brothers and sisters, we are not children of the slave woman, but of the free woman.

I belong to the kingly lineage; I am of the kingly seed.

1 Peter 2:9

9 But you are a chosen people, a royal priesthood, a holy nation, God's special possession, that you may declare the praises of him who called you out of darkness into his wonderful light.

Revelation 1:6

6 and has made us to be a kingdom and priests to serve his God and Father—to him be glory and power for ever and ever! Amen.

Revelation 3:21

21 To the one who is victorious, I will give the right to sit with me on my throne, just as I was victorious and sat down with my Father on his throne.

Revelation 5:9-10

9 And they sang a new song, saying:

“You are worthy to take the scroll and to open its seals, because you were slain, and with your blood you purchased for God persons from every tribe and language and people and nation.

10 You have made them to be a kingdom and priests to serve our God, and they will reign on the earth.”

Revelation 22:5

5 There will be no more night. They will not need the light of a lamp or the light of the sun, for the Lord God will give them light. And they will reign for ever and ever.

I am Jewish.

Romans 2:29; 9:23-24

29 No, a person is a Jew who is one inwardly; and circumcision is circumcision of the heart, by the Spirit, not by the written code. Such a person’s praise is not from other people, but from God.

23 What if he did this to make the riches of his glory known to the objects of his mercy, whom he prepared in advance for glory— 24 even us, whom he also called, not only from the Jews but also from the Gentiles?

I am circumcised.

Romans 2:28-29

28 A person is not a Jew who is one only outwardly, nor is circumcision merely outward and physical. 29 No, a person is a Jew who is one inwardly; and circumcision is circumcision of the heart, by the Spirit, not by the written code. Such a person’s praise is not from other people, but from God.

Galatians 6:15

15 Neither circumcision nor uncircumcision means anything; what counts is the new creation.

I am an heir to the blessing promised to Israel / Jerusalem

Romans 9:6-8

6 It is not as though God's word had failed. For not all who are descended from Israel are Israel. 7 Nor because they are his descendants are they all Abraham's children. On the contrary, "It is through Isaac that your offspring will be reckoned." 8 In other words, it is not the children by physical descent who are God's children, but it is the children of the promise who are regarded as Abraham's offspring.

Revelation 5:9

9 And they sang a new song, saying:
"You are worthy to take the scroll
and to open its seals,
because you were slain,
and with your blood you purchased for God
persons from every tribe and language and people and nation.

Ephesians 2:11-18; 3:6

11 Therefore, remember that formerly you who are Gentiles by birth and called "uncircumcised" by those who call themselves "the circumcision" (which is done in the body by human hands)—

12 remember that at that time you were separate from Christ, excluded from citizenship in Israel and foreigners to the covenants of the promise, without hope and without God in the world. 13 But now in Christ Jesus you who once were far away have been brought near by the blood of Christ.

14 For he himself is our peace, who has made the two groups one and has destroyed the barrier, the dividing wall of hostility,

15 by setting aside in his flesh the law with its commands and regulations. His purpose was to create in himself one new humanity out of the two, thus making peace, 16 and in one body to reconcile both of them to God through the cross, by which he put to death their hostility. 17 He came and preached peace to you who were far away and peace to those who were near. 18 For through him we both have access to the Father by one Spirit.

6 This mystery is that through the gospel the Gentiles are heirs together with Israel, members together of one body, and sharers together in the promise in Christ Jesus.

Acts 2:38-39

38 Peter replied, “Repent and be baptized, every one of you, in the name of Jesus Christ for the forgiveness of your sins. And you will receive the gift of the Holy Spirit. 39 The promise is for you and your children and for all who are far off—for all whom the Lord our God will call.”

I belong to the new Israel / Jerusalem

Romans 9:6,7

6 It is not as though God’s word had failed. For not all who are descended from Israel are Israel. 7 Nor because they are his descendants are they all Abraham’s children. On the contrary, “It is through Isaac that your offspring will be reckoned.”

Galatians 4:26; 6:16

26 But the Jerusalem that is above is free, and she is our mother.

16 Peace and mercy to all who follow this rule—to the Israel of God.

Hebrews 12:22

22 But you have come to Mount Zion, to the city of the living God, the heavenly Jerusalem. You have come to thousands upon thousands of angels in joyful assembly

Revelation 21:2

2: 'I saw the Holy City, the new Jerusalem, coming down out of heaven from God, prepared as a bride beautifully dressed for her husband. '

And you, what about you, as a Jew? What’s your response?

→ **being jewish is a spiritual reality, see previous citations!**

Ezekiel 36

Jeremiah 31

Romans 2

→ **The boundary between Jew and Gentile disappears entirely.**

Ephesians 2:14

14 'For he himself is our peace, who has made the two groups one and has destroyed the barrier, the dividing wall of hostility, '

→ **In place of a nationalistic faith perspective comes a spiritual reality.**

God has not forsaken ethnic Israel

Romans 11:2, 5-6, 25-26

2 'God did not reject his people, whom he foreknew. Don't you know what Scripture says in the passage about Elijah—how he appealed to God against Israel: '

5 So too, at the present time there is a remnant chosen by grace. 6 And if by grace, then it cannot be based on works; if it were, grace would no longer be grace.

25 I do not want you to be ignorant of this mystery, brothers and sisters, so that you may not be conceited: Israel has experienced a hardening in part until the full number of the Gentiles has come in,

26 and in this way all Israel will be saved. As it is written:

“The deliverer will come from Zion; he will turn godlessness away from Jacob.

Acts 2:38-39

38 Peter replied, “Repent and be baptized, every one of you, in the name of Jesus Christ for the forgiveness of your sins. And you will receive the gift of the Holy Spirit. 39 The promise is for you and your children and for all who are far off—for all whom the Lord our God will call.”

With mere ethnic Jewishness follows worry, anxiety, distress, fear (Deuteronomium chapter 26)

Instead of this, the Messiah Jesus brings rest, peace and future.

Jeremiah 29:11 ירמיה

כִּי אֲנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־הַמַּחְשָׁבֹת אֲשֶׁר אֲנֹכִי חָשַׁב עֲלֵיכֶם 29:11
נְאֻם־יְהוָה מַחְשְׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לִּתֵּן לָכֶם אַחֲרַיִת וְתִקְוֶה

Matthew 11:28-29

28 "Come to me, all you who are weary and burdened, and I will give you rest. 29
Take my yoke upon you and learn from me, for I am gentle and humble in heart, and
you will find rest for your souls.

Ephesians 2:14

14 'For he himself is our peace, who has made the two groups one and has destroyed
the barrier, the dividing wall of hostility, '

Colossians 1:20

20 and through him to reconcile to himself all things, whether things on earth or
things in heaven, by making peace through his blood, shed on the cross.

False notions

where one cannot yield to the Jew / Judaism:

- Salvation is obtained through observing the law.
- Moses is more important than Abraham, David, or Jesus.
- Salvation is tied to observing the Sabbath.
- Observing dietary laws is a prerequisite for salvation.
- Physical circumcision is a prerequisite for salvation.
- Lineage, observing the law, or ethnic Judaism is a prerequisite for salvation.
- Salvation would occur through a renewed Temple, worship therein, and possibly a new sacrificial practice.
- The renewal of the Old Covenant priesthood would be necessary.
- The ordinances of the Law Covenant would be entirely binding, whether due to the expectation of the Messiah or any other reason.
- a jew should reject his / her jewishness / jewish heritage because of christianity

With relationship with Messiah Jesus, you will not be stripped of your jewishness. You will more jewish, a jew in a real sense, a true israelite without fraud.

Note: The Tanach and B'rit Hadasah must not be separated. They are closely intertwined and both indispensable portions of God's revelation to mankind.

What can a non-Jew dare to confess to a Jew?

* Jerusalem has a great history. Jerusalem has a great future, but not only in a national sense.

Ez 36:1-15; 16-38

1 “Son of man, prophesy to the mountains of Israel and say, ‘Mountains of Israel, hear the word of the Lord. 2 This is what the Sovereign Lord says: The enemy said of you, “Aha! The ancient heights have become our possession.”’ 3 Therefore prophesy and say, ‘This is what the Sovereign Lord says: Because they ravaged and crushed you from every side so that you became the possession of the rest of the nations and the object of people’s malicious talk and slander, 4 therefore, mountains of Israel, hear the word of the Sovereign Lord: This is what the Sovereign Lord says to the mountains and hills, to the ravines and valleys, to the desolate ruins and the deserted towns that have been plundered and ridiculed by the rest of the nations around you— 5 this is what the Sovereign Lord says: In my burning zeal I have spoken against the rest of the nations, and against all Edom, for with glee and with malice in their hearts they made my land their own possession so that they might plunder its pastureland.’ 6 Therefore prophesy concerning the land of Israel and say to the mountains and hills, to the ravines and valleys: ‘This is what the Sovereign Lord says: I speak in my jealous wrath because you have suffered the scorn of the nations. 7 Therefore this is what the Sovereign Lord says: I swear with uplifted hand that the nations around you will also suffer scorn.

8 “ ‘But you, mountains of Israel, will produce branches and fruit for my people Israel, for they will soon come home. 9 I am concerned for you and will look on you with favor; you will be plowed and sown, 10 and I will cause many people to live on you—yes, all of Israel. The towns will be inhabited and the ruins rebuilt. 11 I will increase the number of people and animals living on you, and they will be fruitful and become numerous. I will settle people on you as in the past and will make you prosper more than before. Then you will know that I am the Lord. 12 I will cause people, my people Israel, to live on you. They will possess you, and you will be their inheritance; you will never again deprive them of their children.

13 “ ‘This is what the Sovereign Lord says: Because some say to you, “You devour people and deprive your nation of its children,” 14 therefore you will no longer devour people or make your nation childless, declares the Sovereign Lord. 15 No longer will I make you hear the taunts of the nations, and no longer will you suffer the scorn of the peoples or cause your nation to fall, declares the Sovereign Lord.’ ”

16 Again the word of the Lord came to me: 17 “Son of man, when the people of Israel were living in their own land, they defiled it by their conduct and their actions. Their conduct was like a woman’s monthly uncleanness in my sight. 18 So I poured out my wrath on them because they had shed blood in the land and because they had defiled it with their idols. 19 I dispersed them among the nations, and they were scattered through the countries; I judged them according to their conduct and their actions.

20 And wherever they went among the nations they profaned my holy name, for it was said of them, ‘These are the Lord’s people, and yet they had to leave his land.’ 21 I had concern for my holy name, which the people of Israel profaned among the nations where they had gone.

22 “Therefore say to the Israelites, ‘This is what the Sovereign Lord says: It is not for your sake, people of Israel, that I am going to do these things, but for the sake of my holy name, which you have profaned among the nations where you have gone. 23 I will show the holiness of my great name, which has been profaned among the nations, the name you have profaned among them. Then the nations will know that I am the Lord, declares the Sovereign Lord, when I am proved holy through you before their eyes.

24 “ ‘For I will take you out of the nations; I will gather you from all the countries and bring you back into your own land. 25 I will sprinkle clean water on you, and you will be clean; I will cleanse you from all your impurities and from all your idols. 26 I will give you a new heart and put a new spirit in you; I will remove from you your heart of stone and give you a heart of flesh. 27 And I will put my Spirit in you and move you to follow my decrees and be careful to keep my laws. 28 Then you will live in the land I gave your ancestors; you will be my people, and I will be your God. 29 I will save you from all your uncleanness. I will call for the grain and make it plentiful and will not bring famine upon you. 30 I will increase the fruit of the trees and the crops of the field, so that you will no longer suffer disgrace among the nations because of famine. 31 Then you will remember your evil ways and wicked deeds, and you will loathe yourselves for your sins and detestable practices. 32 I want you to know that I am not doing this for your sake, declares the Sovereign Lord. Be ashamed and disgraced for your conduct, people of Israel!

33 “ ‘This is what the Sovereign Lord says: On the day I cleanse you from all your sins, I will resettle your towns, and the ruins will be rebuilt. 34 The desolate land will be cultivated instead of lying desolate in the sight of all who pass through it. 35 They will say, “This land that was laid waste has become like the garden of Eden; the cities that were lying in ruins, desolate and destroyed, are now fortified and inhabited.” 36 Then the nations around you that remain will know that I the Lord have rebuilt what was destroyed and have replanted what was desolate. I the Lord have spoken, and I will do it.’

37 “This is what the Sovereign Lord says: Once again I will yield to Israel’s plea and do this for them: I will make their people as numerous as sheep, 38 as numerous as the flocks for offerings at Jerusalem during her appointed festivals. So will the ruined cities be filled with flocks of people. Then they will know that I am the Lord.”

Ezekiel 37:1-14

1 The hand of the Lord was on me, and he brought me out by the Spirit of the Lord and set me in the middle of a valley; it was full of bones. 2 He led me back and forth among them, and I saw a great many bones on the floor of the valley, bones that were very dry. 3 He asked me, “Son of man, can these bones live?”

I said, “Sovereign Lord, you alone know.”

4 Then he said to me, “Prophecy to these bones and say to them, ‘Dry bones, hear the word of the Lord! 5 This is what the Sovereign Lord says to these bones: I will make breath enter you, and you will come to life. 6 I will attach tendons to you and make flesh come upon you and cover you with skin; I will put breath in you, and you will come to life. Then you will know that I am the Lord.’ ”

7 So I prophesied as I was commanded. And as I was prophesying, there was a noise, a rattling sound, and the bones came together, bone to bone. 8 I looked, and tendons and flesh appeared on them and skin covered them, but there was no breath in them. 9 Then he said to me, “Prophecy to the breath; prophecy, son of man, and say to it, ‘This is what the Sovereign Lord says: Come, breath, from the four winds and breathe into these slain, that they may live.’ ” 10 So I prophesied as he commanded me, and breath entered them; they came to life and stood up on their feet—a vast army.

11 Then he said to me: “Son of man, these bones are the people of Israel. They say, ‘Our bones are dried up and our hope is gone; we are cut off.’ 12 Therefore prophecy and say to them: ‘This is what the Sovereign Lord says: My people, I am going to open your graves and bring you up from them; I will bring you back to the land of Israel. 13 Then you, my people, will know that I am the Lord, when I open your graves and bring you up from them. 14 I will put my Spirit in you and you will live, and I will settle you in your own land. Then you will know that I the Lord have spoken, and I have done it, declares the Lord.’ ”

Jer 31:2-28, 31-40

2 This is what the Lord says:

“The people who survive the sword
will find favor in the wilderness;
I will come to give rest to Israel.”

3 The Lord appeared to us in the past, saying:

“I have loved you with an everlasting love;
I have drawn you with unfailing kindness.

4 I will build you up again,
and you, Virgin Israel, will be rebuilt.
Again you will take up your timbrels
and go out to dance with the joyful.

5 Again you will plant vineyards
on the hills of Samaria;
the farmers will plant them
and enjoy their fruit.

6 There will be a day when watchmen cry out
on the hills of Ephraim,
‘Come, let us go up to Zion,
to the Lord our God.’ ”

7 This is what the Lord says:

“Sing with joy for Jacob;
shout for the foremost of the nations.
Make your praises heard, and say,
‘Lord, save your people,
the remnant of Israel.’

8 See, I will bring them from the land of the north
and gather them from the ends of the earth.
Among them will be the blind and the lame,
expectant mothers and women in labor;
a great throng will return.

9 They will come with weeping;
they will pray as I bring them back.
I will lead them beside streams of water
on a level path where they will not stumble,
because I am Israel’s father,
and Ephraim is my firstborn son.

10 “Hear the word of the Lord, you nations;
proclaim it in distant coastlands:
‘He who scattered Israel will gather them
and will watch over his flock like a shepherd.’

11 For the Lord will deliver Jacob
and redeem them from the hand of those stronger than they.

12 They will come and shout for joy on the heights of Zion;
they will rejoice in the bounty of the Lord—
the grain, the new wine and the olive oil,
the young of the flocks and herds.
They will be like a well-watered garden,
and they will sorrow no more.

13 Then young women will dance and be glad,
young men and old as well.
I will turn their mourning into gladness;
I will give them comfort and joy instead of sorrow.

14 I will satisfy the priests with abundance,
and my people will be filled with my bounty,”
declares the Lord.

15 This is what the Lord says:
“A voice is heard in Ramah,
mourning and great weeping,
Rachel weeping for her children
and refusing to be comforted,
because they are no more.”

16 This is what the Lord says:

“Restrain your voice from weeping
and your eyes from tears,
for your work will be rewarded,”
declares the Lord.

“They will return from the land of the enemy.

17 So there is hope for your descendants,”
declares the Lord.

“Your children will return to their own land.

18 “I have surely heard Ephraim’s moaning:

‘You disciplined me like an unruly calf,
and I have been disciplined.

Restore me, and I will return,
because you are the Lord my God.

19 After I strayed,

I repented;

after I came to understand,

I beat my breast.

I was ashamed and humiliated
because I bore the disgrace of my youth.’

20 Is not Ephraim my dear son,

the child in whom I delight?

Though I often speak against him,

I still remember him.

Therefore my heart yearns for him;

I have great compassion for him,”

declares the Lord.

21 “Set up road signs;

put up guideposts.

Take note of the highway,

the road that you take.

Return, Virgin Israel,

return to your towns.

22 How long will you wander,

unfaithful Daughter Israel?

The Lord will create a new thing on earth—

the woman will return to the man.”

23 This is what the Lord Almighty, the God of Israel, says: “When I bring them back
from captivity, the people in the land of Judah and in its towns will once again use
these words: ‘The Lord bless you, you prosperous city, you sacred mountain.’ 24

People will live together in Judah and all its towns—farmers and those who move
about with their flocks. 25 I will refresh the weary and satisfy the faint.”

26 At this I awoke and looked around. My sleep had been pleasant to me.

27 “The days are coming,” declares the Lord, “when I will plant the kingdoms of
Israel and Judah with the offspring of people and of animals.

28 Just as I watched over them to uproot and tear down, and to overthrow, destroy and bring disaster, so I will watch over them to build and to plant,” declares the Lord.

31 “The days are coming,” declares the Lord,
“when I will make a new covenant
with the people of Israel
and with the people of Judah.

32 It will not be like the covenant
I made with their ancestors
when I took them by the hand
to lead them out of Egypt,
because they broke my covenant,
though I was a husband to them,”
declares the Lord.

33 “This is the covenant I will make with the people of Israel
after that time,” declares the Lord.

“I will put my law in their minds
and write it on their hearts.
I will be their God,
and they will be my people.

34 No longer will they teach their neighbor,
or say to one another, ‘Know the Lord,’
because they will all know me,
from the least of them to the greatest,”
declares the Lord.

“For I will forgive their wickedness
and will remember their sins no more.”

35 This is what the Lord says,
he who appoints the sun
to shine by day,
who decrees the moon and stars
to shine by night,
who stirs up the sea
so that its waves roar—
the Lord Almighty is his name:

36 “Only if these decrees vanish from my sight,”
declares the Lord,
“will Israel ever cease
being a nation before me.”

37 This is what the Lord says:

“Only if the heavens above can be measured
and the foundations of the earth below be searched out
will I reject all the descendants of Israel
because of all they have done,”
declares the Lord.

38 “The days are coming,” declares the Lord, “when this city will be rebuilt for me from the Tower of Hananel to the Corner Gate. 39 The measuring line will stretch from there straight to the hill of Gareb and then turn to Goah. 40 The whole valley where dead bodies and ashes are thrown, and all the terraces out to the Kidron Valley on the east as far as the corner of the Horse Gate, will be holy to the Lord. The city will never again be uprooted or demolished.”

Zachariah 2:10-12

10 “Shout and be glad, Daughter Zion. For I am coming, and I will live among you,” declares the Lord. 11 “Many nations will be joined with the Lord in that day and will become my people. I will live among you and you will know that the Lord Almighty has sent me to you. 12 The Lord will inherit Judah as his portion in the holy land and will again choose Jerusalem.

Zachariach 8

1 The word of the Lord Almighty came to me.

2 This is what the Lord Almighty says: “I am very jealous for Zion; I am burning with jealousy for her.”

3 This is what the Lord says: “I will return to Zion and dwell in Jerusalem. Then Jerusalem will be called the Faithful City, and the mountain of the Lord Almighty will be called the Holy Mountain.”

4 This is what the Lord Almighty says: “Once again men and women of ripe old age will sit in the streets of Jerusalem, each of them with cane in hand because of their age. 5 The city streets will be filled with boys and girls playing there.”

6 This is what the Lord Almighty says: “It may seem marvelous to the remnant of this people at that time, but will it seem marvelous to me?” declares the Lord Almighty.

7 This is what the Lord Almighty says: “I will save my people from the countries of the east and the west. 8 I will bring them back to live in Jerusalem; they will be my people, and I will be faithful and righteous to them as their God.”

9 This is what the Lord Almighty says: “Now hear these words, ‘Let your hands be strong so that the temple may be built.’ This is also what the prophets said who were present when the foundation was laid for the house of the Lord Almighty. 10 Before that time there were no wages for people or hire for animals. No one could go about their business safely because of their enemies, since I had turned everyone against their neighbor. 11 But now I will not deal with the remnant of this people as I did in the past,” declares the Lord Almighty.

12 “The seed will grow well, the vine will yield its fruit, the ground will produce its crops, and the heavens will drop their dew. I will give all these things as an inheritance to the remnant of this people. 13 Just as you, Judah and Israel, have been a curse among the nations, so I will save you, and you will be a blessing. Do not be afraid, but let your hands be strong.”

14 This is what the Lord Almighty says: “Just as I had determined to bring disaster on you and showed no pity when your ancestors angered me,” says the Lord Almighty,
15 “so now I have determined to do good again to Jerusalem and Judah. Do not be afraid. 16 These are the things you are to do: Speak the truth to each other, and render true and sound judgment in your courts; 17 do not plot evil against each other, and do not love to swear falsely. I hate all this,” declares the Lord.

18 The word of the Lord Almighty came to me.

19 This is what the Lord Almighty says: “The fasts of the fourth, fifth, seventh and tenth months will become joyful and glad occasions and happy festivals for Judah. Therefore love truth and peace.”

20 This is what the Lord Almighty says: “Many peoples and the inhabitants of many cities will yet come, 21 and the inhabitants of one city will go to another and say, ‘Let us go at once to entreat the Lord and seek the Lord Almighty. I myself am going.’ 22 And many peoples and powerful nations will come to Jerusalem to seek the Lord Almighty and to entreat him.”

23 This is what the Lord Almighty says: “In those days ten people from all languages and nations will take firm hold of one Jew by the hem of his robe and say, ‘Let us go with you, because we have heard that God is with you.’ ”

Zachariah 9:9-10; 10:6,9; 12:10

9 Rejoice greatly, Daughter Zion!

Shout, Daughter Jerusalem!

See, your king comes to you,

righteous and victorious,

lowly and riding on a donkey,

on a colt, the foal of a donkey.

10 I will take away the chariots from Ephraim

and the warhorses from Jerusalem,

and the battle bow will be broken.

He will proclaim peace to the nations.

His rule will extend from sea to sea

and from the River to the ends of the earth.

6 “I will strengthen Judah

and save the tribes of Joseph.

I will restore them

because I have compassion on them.

They will be as though

I had not rejected them,

for I am the Lord their God

and I will answer them.

9 Though I scatter them among the peoples,
yet in distant lands they will remember me.
They and their children will survive,
and they will return.

10 “And I will pour out on the house of David and the inhabitants of Jerusalem a
spirit of grace and supplication. They will look on me, the one they have pierced, and
they will mourn for him as one mourns for an only child, and grieve bitterly for him
as one grieves for a firstborn son.

Hebrews 8:10-12

10 This is the covenant I will establish with the people of Israel
after that time, declares the Lord.
I will put my laws in their minds
and write them on their hearts.
I will be their God,
and they will be my people.

11 No longer will they teach their neighbor,
or say to one another, ‘Know the Lord,’
because they will all know me,
from the least of them to the greatest.

12 For I will forgive their wickedness
and will remember their sins no more.”

13 By calling this covenant “new,” he has made the first one obsolete; and what is
obsolete and outdated will soon disappear.

*** Faith in Jesus as the Messiah gives deeper meaning to Jewish festivals, the
Tabernacle, the Temple, the Sabbath, circumcision, dietary laws, Israel, and
some prophetic sayings, as well as to Jewish tragedies: deportation to Babylon,
the destruction of the Temple, the diaspora, even - to a degree - pogroms, and the
Holocaust.**

*** The Christian perspective provides an explanation for the conflict between
Jews and Arabs, as well as a key to resolving it.**

* Christianity strips both Jew and Gentile of boasting.

Romans 2:17,23; 3:27

17 Now you, if you call yourself a Jew; if you rely on the law and boast in God

23 You who boast in the law, do you dishonor God by breaking the law?

27 Where, then, is boasting? It is excluded. Because of what law? The law that requires works? No, because of the law that requires faith.

1 Corinthians 1:27-31; 4:7

27 But God chose the foolish things of the world to shame the wise; God chose the weak things of the world to shame the strong. 28 God chose the lowly things of this world and the despised things—and the things that are not—to nullify the things that are, 29 so that no one may boast before him. 30 It is because of him that you are in Christ Jesus, who has become for us wisdom from God—that is, our righteousness, holiness and redemption. 31 Therefore, as it is written: “Let the one who boasts boast in the Lord.”

7 For who makes you different from anyone else? What do you have that you did not receive? And if you did receive it, why do you boast as though you did not?

2 Corinthians 12:9

9 But he said to me, “My grace is sufficient for you, for my power is made perfect in weakness.” Therefore I will boast all the more gladly about my weaknesses, so that Christ’s power may rest on me.

Galatians 6:14

14 May I never boast except in the cross of our Lord Jesus Christ, through which the world has been crucified to me, and I to the world.

Ephesians 2:8-9

8 For it is by grace you have been saved, through faith—and this is not from yourselves, it is the gift of God— 9 not by works, so that no one can boast.

* Christianity gives a new identity to both jew and gentile.

* Both jew and gentile must accept frailty and incompleteness in this present life and experience.

* We must differentiate between Jesus and Christianity.

* We must not phase out the jewishness of Jesus and the apostles.

Deuteronomum 18:15

'The Lord your God will raise up for you a prophet like me from among you, from your fellow Israelites. You must listen to him. '

Acts 3:22 (Peter, the apostle of Jesus, referring to this word from Moses)

'For Moses said, 'The Lord your God will raise up for you a prophet like me from among your own people; you must listen to everything he tells you. '

As a Gentile

I believe in one God; there are no other gods than the God of Abraham, Isaac, and Jacob.

I am an heir to the promises of Abraham.

Galatians 3:29; 4:28

29 If you belong to Christ, then you are Abraham's seed, and heirs according to the promise.

28 Now you, brothers and sisters, like Isaac, are children of promise.

I am a descendant of Abraham.

Galatians 3:7, 26-29; 4:28, 31

7 Understand, then, that those who have faith are children of Abraham.

26 So in Christ Jesus you are all children of God through faith, 27 for all of you who were baptized into Christ have clothed yourselves with Christ. 28 There is neither Jew nor Gentile, neither slave nor free, nor is there male and female, for you are all one in Christ Jesus. 29 If you belong to Christ, then you are Abraham's seed, and heirs according to the promise.

28 Now you, brothers and sisters, like Isaac, are children of promise.

31 Therefore, brothers and sisters, we are not children of the slave woman, but of the free woman.

I belong to the kingly lineage; I am of the kingly seed.

1 Peter 2:9

9 But you are a chosen people, a royal priesthood, a holy nation, God's special possession, that you may declare the praises of him who called you out of darkness into his wonderful light.

Revelation 1:6

6 and has made us to be a kingdom and priests to serve his God and Father—to him be glory and power for ever and ever! Amen.

Revelation 3:21

21 To the one who is victorious, I will give the right to sit with me on my throne, just as I was victorious and sat down with my Father on his throne.

Revelation 5:9-10

9 And they sang a new song, saying:
“You are worthy to take the scroll
and to open its seals,
because you were slain,
and with your blood you purchased for God
persons from every tribe and language and people and nation.
10 You have made them to be a kingdom and priests to serve our God,
and they will reign on the earth.”

Revelation 22:5

5 There will be no more night. They will not need the light of a lamp or the light of the sun, for the Lord God will give them light. And they will reign for ever and ever.

I am Jewish.

Romans 2:29; 9:23-24

29 No, a person is a Jew who is one inwardly; and circumcision is circumcision of the heart, by the Spirit, not by the written code. Such a person's praise is not from other people, but from God.

23 What if he did this to make the riches of his glory known to the objects of his mercy, whom he prepared in advance for glory— 24 even us, whom he also called, not only from the Jews but also from the Gentiles?

I am circumcised.

Romans 2:28-29

28 A person is not a Jew who is one only outwardly, nor is circumcision merely outward and physical. 29 No, a person is a Jew who is one inwardly; and circumcision is circumcision of the heart, by the Spirit, not by the written code. Such a person's praise is not from other people, but from God.

Galatians 6:15

15 Neither circumcision nor uncircumcision means anything; what counts is the new creation.

I am an heir to the blessing promised to Israel / Jerusalem

Romans 9:6-8

6 It is not as though God's word had failed. For not all who are descended from Israel are Israel. 7 Nor because they are his descendants are they all Abraham's children. On the contrary, "It is through Isaac that your offspring will be reckoned." 8 In other words, it is not the children by physical descent who are God's children, but it is the children of the promise who are regarded as Abraham's offspring.

Revelation 5:9

9 And they sang a new song, saying:
"You are worthy to take the scroll
and to open its seals,
because you were slain,
and with your blood you purchased for God
persons from every tribe and language and people and nation.

Ephesians 2:11-18; 3:6

11 Therefore, remember that formerly you who are Gentiles by birth and called "uncircumcised" by those who call themselves "the circumcision" (which is done in the body by human hands)—

12 remember that at that time you were separate from Christ, excluded from citizenship in Israel and foreigners to the covenants of the promise, without hope and without God in the world. 13 But now in Christ Jesus you who once were far away have been brought near by the blood of Christ.

14 For he himself is our peace, who has made the two groups one and has destroyed the barrier, the dividing wall of hostility,

15 by setting aside in his flesh the law with its commands and regulations. His purpose was to create in himself one new humanity out of the two, thus making peace, 16 and in one body to reconcile both of them to God through the cross, by which he put to death their hostility. 17 He came and preached peace to you who were far away and peace to those who were near. 18 For through him we both have access to the Father by one Spirit.

6 This mystery is that through the gospel the Gentiles are heirs together with Israel, members together of one body, and sharers together in the promise in Christ Jesus.

Acts 2:38-39

38 Peter replied, “Repent and be baptized, every one of you, in the name of Jesus Christ for the forgiveness of your sins. And you will receive the gift of the Holy Spirit. 39 The promise is for you and your children and for all who are far off—for all whom the Lord our God will call.”

I belong to the new Israel / Jerusalem

Romans 9:6,7

6 It is not as though God’s word had failed. For not all who are descended from Israel are Israel. 7 Nor because they are his descendants are they all Abraham’s children. On the contrary, “It is through Isaac that your offspring will be reckoned.”

Galatians 4:26; 6:16

26 But the Jerusalem that is above is free, and she is our mother.

16 Peace and mercy to all who follow this rule—to the Israel of God.

Hebrews 12:22

22 But you have come to Mount Zion, to the city of the living God, the heavenly Jerusalem. You have come to thousands upon thousands of angels in joyful assembly

Revelation 21:2

2: 'I saw the Holy City, the new Jerusalem, coming down out of heaven from God, prepared as a bride beautifully dressed for her husband. '

And you, as a Jew, what's your response?

→ **being jewish is a spiritual reality, see previous citations!**

Ezekiel 36

Jeremiah 31

Romans 2

→ **The boundary between Jew and Gentile disappears entirely.**

Ephesians 2:14

14 'For he himself is our peace, who has made the two groups one and has destroyed the barrier, the dividing wall of hostility, '

→ **In place of a nationalistic faith perspective comes a spiritual reality.**

God has not forsaken ethnic Israel

Romans 11:2, 5-6, 25-26

2 'God did not reject his people, whom he foreknew. Don't you know what Scripture says in the passage about Elijah—how he appealed to God against Israel: '

5 So too, at the present time there is a remnant chosen by grace. 6 And if by grace, then it cannot be based on works; if it were, grace would no longer be grace.

25 I do not want you to be ignorant of this mystery, brothers and sisters, so that you may not be conceited: Israel has experienced a hardening in part until the full number of the Gentiles has come in, 26 and in this way all Israel will be saved. As it is written:

“The deliverer will come from Zion; he will turn godlessness away from Jacob.

Acts 2:38-39

38 Peter replied, “Repent and be baptized, every one of you, in the name of Jesus Christ for the forgiveness of your sins. And you will receive the gift of the Holy Spirit. 39 The promise is for you and your children and for all who are far off—for all whom the Lord our God will call.”

With mere ethnic Jewishness follows worry, anxiety, distress, fear (Deuteronomium chapter 26)

Instead of this, the Messiah Jesus brings rest, peace and future.

Jeremiah 29:11

11 For I know the plans I have for you,” declares the Lord, “plans to prosper you and not to harm you, plans to give you hope and a future.

Matthew 11:28-29

28 “Come to me, all you who are weary and burdened, and I will give you rest. 29 Take my yoke upon you and learn from me, for I am gentle and humble in heart, and you will find rest for your souls.

Ephesians 2:14

14 'For he himself is our peace, who has made the two groups one and has destroyed the barrier, the dividing wall of hostility, '

Colossians 1:20

20 and through him to reconcile to himself all things, whether things on earth or things in heaven, by making peace through his blood, shed on the cross.

Where one cannot yield to the Jew / Judaism:

- Salvation is obtained through observing the law.
- Moses is more important than Abraham, David, or Jesus.
- Salvation is tied to observing the Sabbath.
- Observing dietary laws is a prerequisite for salvation.
- Physical circumcision is a prerequisite for salvation.
- Lineage, observing the law, or ethnic Judaism is a prerequisite for salvation.
- Salvation would occur through a renewed Temple, worship therein, and possibly a new sacrificial practice.
- The renewal of the Old Covenant priesthood would be necessary.
- The ordinances of the Law Covenant would be entirely binding, whether due to the expectation of the Messiah or any other reason.
- a jew should reject his / her jewishness / jewish heritage because of christianity

The Tanach and B'rit Hadasah must not be separated. They are closely intertwined.

Mitä ei-juutalaisena uskaltaa tunnustaa juutalaiselle?

* Israelilla / Jerusalemissa on suuri historia

* Israelilla / Jerusalemissa on suuri tulevaisuus, mutta ei pelkästään kansallisesti

Hes 36:1-15, 16-38

2. Israelin vuoret, kuulkaa Herran sana: Näin sanoo Herra, Herra: Koska vihollinen on sanonut teistä: 'Kas niin!' ja: 'Tkuiset kukkulat ovat tulleet meille perinnöksi',

3. sentähden ennusta ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Koska -- niin, koska teitä on hävitetty ja poljettu joka taholta, että joutuisitte muiden kansain omaisuudeksi, ja koska te olette joutuneet pahain kielten ja kansan panettelun alaisiksi,

4. sentähden, Israelin vuoret, kuulkaa Herran, Herran sana: Näin sanoo Herra, Herra vuorille ja kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille, autioille raunioille ja hyljätyille kaupungeille, jotka ovat joutuneet saaliiksi ja pilkaksi muille kansoille, mitä ympärillä on.

5. Sentähden sanoo Herra, Herra näin: Totisesti, kiivauteni tulessa minä puhun muita kansoja vastaan ja koko Edomia vastaan, jotka ovat kaikesta sydämestään iloiten ja sielu täynnä ylenkatsetta ottaneet omakseen minun maani karkoittaaksensa siitä ihmiset ja ryöstääksensä sen.

6. Sentähden ennusta Israelin maasta ja sano vuorille ja kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, kiivaudessani ja vihassani minä puhun, koska teidän täytyy kärsiä pakanakansain pilkkaa.

7. Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä kohotan käteni: totisesti saavat pakanakansat, jotka teidän ympärillänne ovat, itse kärsiä oman pilkkansa.

8. Mutta te, Israelin vuoret, teette lehvänne ja kannatte hedelmänne minun kansalleni Israelille, sillä he ovat aivan lähellä, ovat tulossa.

9. Sillä katso, minä tulen teidän tyköenne ja käännyin teidän puoleenne, ja teidät viljellään ja teihin kylvetään.

10. Ja minä lisään teille ihmisiä runsaasti -- kaiken Israelin heimon kokonansa -- ja kaupungit asutetaan ja rauniot rakennetaan.

11. Ja minä lisään teille ihmisiä ja karjaa runsaasti, ja ne lisääntyvät ja ovat hedelmälliset. Minä teen teidät asutuiksi, niinkuin olitte muinaisina päivinänne, ja teen hyvää vielä enemmän kuin alkuaikoinanne. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.

12. Minä annan teidän kukkuloillanne kulkea ihmisten, kansani Israelin; ja he ottavat sinut omaksensa, ja sinä tulet heille perintöosaksi, ja sinä et enää tästälähin riistä heidän lapsiansa.

13. Näin sanoo Herra, Herra: Koska teille on sanottu: 'Sinä olet ihmissyöjätär, oman kansasi lasten riistäjä',
14. sentähden et sinä ole enää syövä ihmisiä etkä enää riistävä lapsia omalta kansaltasi, sanoo Herra, Herra.
15. Enkä minä enää anna sinun joutua kuulemaan pakanakansojen pilkkaa, eikä tarvitse sinun enää kärsiä kansojen herjauksia, et myöskään sinä enää omaa kansaasi kaada, sanoo Herra, Herra."
16. Ja minulle tuli tämä Herran sana:
17. "Ihmislapsi, kun Israelin heimo asui maassansa, he saastuttivat sen vaelluksellaan ja teoillaan. Niinkuin kuukautistilan saastaisuus oli minun edessäni heidän vaelluksensa.
18. Niin minä vuodatin kiivauteni heidän ylitsensä veren tähden, jota he olivat vuodattaneet maassa, ja heidän kivijumalainsa tähden, joilla he olivat sen saastuttaneet.
19. Ja minä hajotin heidät pakanakansojen sekaan, ja heidät siroteltiin muihin maihin. Vaelluksensa ja tekojensa mukaan minä heidät tuomitsin.
20. Niin he tulivat pakanakansain sekaan; minne tulivatkin, he häpäisivät minun pyhän nimeni, kun heistä sanottiin: 'Nämä ovat Herran kansa, mutta heidän on täytynyt lähteä pois hänen maastansa'.
21. Niin minun tuli sääli pyhää nimeäni, jonka Israelin heimo saastutti pakanakansain seassa, minne tulivatkin.
22. Sentähden sano Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: En tee minä teidän tähtenne, Israelin heimo, sitä minkä teen, vaan oman pyhän nimeni tähden, jonka te olette häväisseet pakanakansain seassa, minne tulittekin.
23. Minä pyhitän suuren nimeni, joka on häväisty pakanakansain seassa, jonka te olette häväisseet heidän keskellensä. Ja pakanakansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, sanoo Herra, Herra, kun minä osoitan teissä pyhyytteni heidän silmäinsä edessä.
24. Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät omaan maahanne.
25. Ja minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte; kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista kivijumalistanne minä teidät puhdistan.
26. Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäänne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen.
27. Henkeni minä annan teidän sisimpäänne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun käskyjeni mukaan, noudatatte minun oikeuksiani ja pidätte ne.
28. Niin te saatte asua maassa, jonka minä annoin teidän isillenne; ja te olette minun kansani, ja minä olen teidän Jumalanne.

29. Minä vapahdan teidät kaikista saastaisuuksistanne. Ja minä kutsun esiin viljan ja teen sen runsaaksi enkä anna teille nälänhätää.
30. Minä teen runsaaksi puitten hedelmän ja pellon sadon, niin ettette enää joudu kärsimään kansojen seassa herjausta nälän takia.
31. Niin te muistatte huonon vaelluksenne ja tekonne, jotka eivät olleet hyvät, ja teitä kyllästyttää oma itsenne rikostenne ja kauhistustenne tähden.
32. En minä teidän tähtenne sitä tee, sanoo Herra, Herra: se olkoon teille tiettävä. Hävetkää ja tuntekaa häpeätä vaelluksenne tähden, te Israelin heimo.
33. Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä, jona minä teidät puhdistan kaikista pahoista teoistanne, minä asutan kaupungit, ja rauniot rakennetaan jälleen,
34. ja autiomaan viljellään, sen sijaan että se on ollut autiona jokaisen ohitsekulkijan silmään edessä.
35. Silloin sanotaan: "Tästä maasta, joka oli autiona, on tullut kuin Eedenin puutarha; ja raunioina olleet, autiot ja maahan revityt kaupungit ovat varustettuja ja asuttuja'.
36. Niin tulevat pakanakansat, joita on jäljellä teidän ympärillänne, tietämään, että minä, Herra, rakennan jälleen alasrevityn ja istutan aution: minä, Herra, olen puhunut, ja minä teen sen.
37. Näin sanoo Herra, Herra: Vielä tätäkin annan Israelin heimon minulta anoa, että tekisin heille sen: minä lisään heille ihmisiä runsaasti kuin lammaslaumaa.
38. Niinkuin on pyhitettyjen uhrilammasten laumaa, niinkuin Jerusalemin lammaslaumaa sen juhlassa, niin tulevat raunioina olleet kaupungit täyteen ihmislaumaa. Ja niin he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Hes 37:1-14

1. Herran käsi tuli minun päälleni ja vei minut pois Herran hengessä ja laski minut keskelle laaksoa. Ja se oli täynnä luuta.
2. Ja hän kuljetti minua ympäri niitten ohitse; ja katso, niitä oli hyvin paljon laakson kamaralla, ja katso, ne olivat hyvin kuivia.
3. Niin hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, voivatkohan nämä luut tulla eläviksi?" Mutta minä sanoin: "Herra, Herra, sinä sen tiedät".
4. Niin hän sanoi minulle: "Ennusta näistä luista ja sano niille: Kuivat luut, kuulkaa Herran sana.
5. Näin sanoo Herra, Herra näille luille: Katso, minä annan tulla teihin hengen, ja te tulette eläviksi.
6. Minä panen teihin jänneet, kasvatan teihin lihan, vedän yllenne nahan ja annan teihin hengen, ja te tulette eläviksi. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra."
7. Minä ennustin, niinkuin minua oli käsketty. Ja kävi humahdus, kun minä ennustin; ja katso, kuului kolina, ja luut lähenivät toisiaan, luu luutansa.

8. Minä näin, ja katso: niihin tulivat jänteet ja kasvoi liha, ja päälle vetäytyi niihin nahka; mutta henkeä niissä ei ollut.
9. Niin hän sanoi minulle: "Ennusta hengestä, ennusta, ihmislapsi, ja sano hengelle: Näin sanoo Herra, Herra: Tule, henki, neljästä tuulesta ja puhalla näihin surmattuihin, että ne tulisivat eläviksi."
10. Minä ennustin, niinkuin hän oli minua käsenyt, ja niihin tuli henki, ja ne tulivat eläviksi ja nousivat ylös jaloillensa: ylenmäärin suuri joukko.
11. Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nämä luut ovat koko Israelin heimo. Katso, he sanovat: 'Meidän luumme ovat kuivettuneet, toivomme on mennyttä, me olemme hukassa'.
12. Sentähden ennusta ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä avaan teidän hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös haudoistanne ja vien teidät Israelin maahan.
13. Ja siitä te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä avaan teidän hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös haudoistanne.
14. Ja minä annan teihin henkeni, niin että te tulette eläviksi, ja sijoitan teidät omaan maahanne. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra: minä olen puhunut, ja minä sen teen, sanoo Herra."

Jer 31:2-28, 31-40

2. Näin sanoo Herra: "Kansa, miekalta säästynyt, löysi erämaassa armon; minä menen saattamaan sen, Israelin, rauhaan".
3. Kaukaa ilmestyy minulle Herra: "Iankaikkisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sentähden minä olen vetänyt sinua puoleeni armosta.
4. Minä rakennan sinut jälleen, ja sinä tulet rakennetuksi, neitsyt Israel. Sinä kaunistat itsesi jälleen käsirummuillasi ja lähdet iloitsevaisten karkeloon.
5. Sinä istutat jälleen viinitarhoja Samarian vuorille; ne, jotka istuttavat, saavat korjata hedelmätkin.
6. Sillä päivä on tuleva, jolloin vartijat huutavat Efraimin vuorella: 'Nouskaa, lähtekäämme Siioniin Herran, meidän Jumalamme, tykö'.
7. Sillä näin sanoo Herra: Riemuitkaa iloiten Jaakobista, kohottakaa riemuhuuto hänelle, joka on kansojen pää; kuuluttakaa, kiittäkää ja sanokaa: 'Auta, Herra, kansaasi, Israelin jäännöstä'.
8. Katso, minä tuon heidät pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimmäisiltä ääriä. Heissä on sokeita ja rampoja ynnä raskaita ja synnyttäväisiä: suurena joukkona he palajavat tänne.
9. Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Minä vien heidät vesipuroille, tasaista tietä, jolla he eivät kompastu. Sillä minä olen Israelin isä, ja Efraim on minun esikoiseni.

10. Kuulkaa Herran sana, te kansat, ilmoittakaa kaukaisissa merensaarissa ja sanokaa: Hän, joka Israelin hajoitti, on sen kokoava ja varjeleva sitä niinkuin paimen laumaansa.
11. Sillä Herra on lunastanut Jaakobin ja vapahtanut hänet häntä väkevämmän kädestä.
12. Ja he tulevat ja riemuitsevat Siionin kukkulalla, tulevat virtanaan Herran hyvyyden tykö, jyvän, viinin ja öljyn ääreen, karitsain ja karjan ääreen. Ja heidän sielunsa on oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, eivätkä he enää näänny.
13. Silloin neitsyt iloitsee karkelossa ja nuorukaiset ja vanhukset yhdessä. Minä muutan heidän surunsa riemuksi, annan heille lohdutuksen ja ilon heidän murheensa jälkeen.
14. Ja minä virvoitan pappien sielut lihavuuden ääressä, ja minun kansani ravitaan minun hyvyydelläni, sanoo Herra.
15. Näin sanoo Herra: Kuule, Raamasta kuuluu valitus, katkera itku: Raakel itkee lapsiansa, hän ei lohdutuksesta huoli surussaan lastensa tähden, sillä niitä ei enää ole.
16. Näin sanoo Herra: Pidätä äänesi itkusta, silmäsi kyyneleistä, sillä sinun työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra, ja he palajavat vihollisen maasta.
17. Sinulla on tulevaisuuden toivo, sanoo Herra: sinun lapsesi palajavat omalle maalleen.
18. Minä olen kyllä kuullut Efraimin valittavan: 'Sinä olet kurittanut minua, olen saanut kuritusta niinkuin vikuroiva vasikka. Palauta minut, niin minä palajan; sillä sinä olet Herra, minun Jumalani.
19. Sillä käännyttyäni minä kadun, ja päästyäni ymmärrykseen minä lyön lanteeseeni. Minä häpeän, tunnen häpeätä, sillä minä kannan nuoruuteni pilkkaa.'
20. Eikö Efraim ole minun kallis poikani, minun lempilapseni? Sillä niin usein kuin minä puhunkin häntä vastaan, alati minä häntä muistan. Siksi minun sisimpäni väräjäi hänen tähtensä: minun täytyy armahtaa häntä, sanoo Herra.
21. Pystytä itsellesi kivimerkkejä, aseta itsellesi tienviittoja, paina mieleesi tie, polku, jota olet kulkenut. Palaja, neitsyt Israel, palaja näihin kaupunkeihisi.
22. Kuinka kauan sinä mutkistelet sinne ja tänne, sinä luopiotytär? Sillä Herra luo maahan uutta: nainen miestä piirittää.
23. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Vielä kerran sanotaan Juudan maassa ja sen kaupungeissa, kun minä käännän heidän kohtalonsa, tämä sana: 'Herra siunatkoon sinua, sinä vanhurskauden asuinsija, sinä pyhä vuori'.
24. Ja Juuda kaikkine kaupunkeineen asuu siellä yhdessä, peltomiehet ja ne, jotka vaeltavat laumoineen.
25. Sillä minä virvoitan väsyneen sielun, ja jokaisen nääntyvän sielun minä ravitsen."
26. Siihen minä heräsin ja katselin, ja uneni oli minusta suloinen.
27. "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä kylvän Israelin maahan ja Juudan maahan ihmisen siementä ja karjan siementä.

28. Ja niinkuin minä olen valvonut repiäkseni ja kukistaakseni heitä, hajottaakseni ja hävittääkseeni, tuottaakseni onnettomuutta, niin minä olen valvova rakentaakseni ja istuttaakseni heitä, sanoo Herra.

Sak. 2:10-12

10. Riemuitse ja iloitse, tytär Siion! Sillä minä tulen ja asun sinun keskelläsi, sanoo Herra.

11. Sinä päivänä liittyy paljon pakanakansoja Herraan, ja he tulevat hänen kansaksensa, ja minä asun sinun keskelläsi, ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut sinun tykösi.

12. Ja Herra ottaa Juudan perintöosaksensa pyhässä maassa ja valitsee vielä Jerusalemin.

Sakarja 8. luku

1. Sitten tuli tämä Herran Sebaotin sana:

2. "Näin sanoo Herra Sebaot: Minä kiivailen Siionin puolesta suurella kiivaudella, suurella vihalla minä sen puolesta kiivailen.

3. Näin sanoo Herra: Minä käännyin jälleen Siionin puoleen ja tulen asumaan Jerusalemin keskelle, ja Jerusalemiä kutsutaan Uskolliseksi Kaupungiksi ja Herran Sebaotin vuorta Pyhäksi Vuoreksi.

4. Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä on Jerusalemin toreilla istuva vanhuksia ja vanhoja vaimoja, sauvansa kädessään kullakin päivien paljouden vuoksi.

5. Ja kaupungin torit tulevat olemaan täynnä poikasia ja tyttösiä, jotka leikkivät sen toreilla.

6. Näin sanoo Herra Sebaot: Jos tämä onkin ihmeellistä tämän kansan jäännöksen silmissä niinä päivinä, pitäisikö sen olla ihmeellistä myös minun silmissäni, sanoo Herra Sebaot?

7. Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä olen vapauttava kansani auringon nousun maasta ja laskun maasta.

8. Ja minä tuon heidät asumaan Jerusalemin keskelle. Ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas.

9. Näin sanoo Herra Sebaot: Olkoot lujat teidän kätenne, teidän, jotka tähän aikaan olette kuulleet nämä sanat profeettain suusta, sinä päivänä, jona laskettiin Herran Sebaotin huoneen, rakennettavan temppelin, perustus.

10. Sillä ennen sitä aikaa ei saatu palkkaa ihmisen työstä, ei palkkaa juhdan työstä, eikä ollut menijällä, ei tulijalla rauhaa ahdistajalta, ja minä laskin irti kaikki ihmiset, toisen toisensa kimppuun.

11. Mutta nyt minä en ole tämän kansan jäännökselle samanlainen, kuin olin entisinä päivinä, sanoo Herra Sebaot.
12. Sillä rauhan kylvä kylvetään, viiniköynnös antaa hedelmänsä, maa antaa satonsa, taivas antaa kasteensa, ja tämän kansan jäännökselle minä annan perintöosaksi kaiken tämän.
13. Ja niinkuin te olette olleet kirouksena pakanakansain seassa, te Juudan heimo ja Israelin heimo, niin te, kun minä teidät vapahdan, tulette olemaan siunauksena. Älkää peljätkö, olkoot teidän kätenne lujat.
14. Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Niinkuin minulla oli mielessä tehdä teille paha, kun teidän isänne vihoittivat minut, sanoo Herra Sebaot, enkä minä sitä katunut,
15. niin on taas tähän aikaan minulla mielessä tehdä hyvää Jerusalemlle ja Juudan heimolle. Älkää peljätkö.
16. Näitä te tehkää: Puhukaa totta toinen toisellenne. Tuomitkaa porteissanne oikein, tuomitkaa rauhan tuomio.
17. Älkää hautoko mielessänne paha toinen toisellenne, älkääkä rakastako väärää valaa. Sillä kaikkia näitä minä vihaan, sanoo Herra."
18. Ja minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana:
19. "Näin sanoo Herra Sebaot: Neljännen kuun paasto ja viidennen paasto ja seitsemännen paasto ja kymmenennen paasto on oleva Juudan heimolle ilo ja riemu ja mieluinen juhla. Mutta rakastakaa totuutta ja rauhaa.
20. Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä tulee kansoja, monien kaupunkien asukkaita,
21. ja toisen asukkaat menevät toiseen ja sanovat: 'Lähtekäämme, käykäämme etsimään Herran mielisuosiota, etsimään Herraa Sebaotia'. -- 'Minäkin lähden.'
22. Ja monet kansat, väkevät pakanakansat, tulevat Jerusalemiin etsimään Herraa Sebaotia, etsimään Herran mielisuosiota.
23. Näin sanoo Herra Sebaot: Niinä päivinä tarttuu kymmenen miestä kaikista pakanakansain kielistä, tarttuu Juudan miestä liepeeseen sanoen: 'Me tahdomme käydä teidän kanssanne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne'."

Sakarja 9:9-10

9. Iloitse suuresti, tytär Siion, riemuitse, tytär Jerusalem, sillä sinun kuninkaasi tulee sinulle! Vanhurskas ja auttaja hän on, on nöyrä ja ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla.
10. Ja minä hävitän vaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemista. Sodan jousi hävitetään, ja hän julistaa rauhan kansoille. Ja hänen hallituksensa ulottuu merestä mereen, Eufrat-virrasta hamaan maan ääriin.

Sakarja 10:6,9

6. Minä teen väkeväksi Juudan heimon ja autan Joosefin heimoa. Minä saatan heidät kotiin, sillä minä armahdan heitä, ja he tulevat olemaan, niinkuin en minä olisi heitä hyljännytkään. Sillä minä olen Herra, heidän Jumalansa, ja kuulen heidän rukouksensa.

9. Kun minä sirotan heidät kansojen sekaan, muistavat he minua kaukaisissa maissa; ja he lastensa kanssa saavat elää ja palata takaisin.

Sakarja 12:10

10. Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista.

Hepr 8:10-12

10. Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

11. Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne Herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut.

12. Sillä minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejensä."

* Usko Jeesukseen Messiaana antaa syvemmän sisällön juutalaisille juhlille, ilmestysmajalle, temppelille, sapatille, ympärileikkaukselle, ruokasäädöksille, Israelille ja joillekin profeettojen lauseille sekä myös juutalaisten tragedioille: temppelin hävitykselle, diasporalle, pogromeille, holokaustille.

* Kristillinen näkemys antaa selityksen juutalaisten ja arabien konfliktille, ja myös avaimen sen ratkaisemiselle.

* Kristinuskon riisuu sekä juutalaiselta että pakanalta kerskauksen.

Room 2:17,23; 3:27

17. Mutta jos sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja Jumala on sinun kerskauksesi

23. joka laista kerskaat, häväiset lainrikkomisella Jumalaa?

27. Missä siis on kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenکو lain? Ei, vaan uskon lain kautta.

1 Kor 1:27-31; 4:7

27. vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään,

28. ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on,

29. ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä.

30. Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi,

31. että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra".

7. Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut? Mutta jos olet sen saanut, niin miksi kerskaat, ikäänkuin se ei olisi saatua?

2 Kor 12:9

9. Ja hän sanoi minulle: "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa". Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan.

Gal 6:14

14. Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ristikä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle!

Ef 2:8-9

8. Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja -

9. ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi.

* Kristinuskon antaa uuden identiteetin sekä juutalaiselle että pakanalle.

* Sekä juutalaisten että pakanoiden tulee suostua vajavuuteen elämässä ja kokemuksessa.

* On tehtävä ero Jeesuksen ja kristinuskon välillä.

* Raamattua lukiessa on pidettävä mielessä Jeesuksen ja apostolien juutalaisuus. Sitä ei saa häivyttää.

15. "Herra, teidän Jumalanne, antaa veljienne joukosta nousta profeetan, joka on minun kaltaiseni. Häntä teidän tulee kuunnella. (5 Moos 18:15)

22. Sillä Mooses on sanonut: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä veljienne joukosta; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän teille puhuu. (Apt. 3:22)

Pakanana

* Uskon yhteen Jumalaan, ei ole muita jumalia kuin Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala

* Olen Abrahamin jälkeläinen

Gal 3:7, 26-29

7. Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Abrahamin lapsia.

26. Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.

27. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet.

28. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.

29. Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Abrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

Gal 4:28,31

28. Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niinkuin Iisak oli.

31. Niin me siis, veljet, emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaan.

* Kuulun (uskon kautta) kuninkaalliseen sukuun, olen kuninkaan siementä (Jeesus kuului Daavidin sukuun, Jumala on asettanut uskovan Kristukseen)

1 Piet 2:9

9. Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa, määrätty julistamaan hänen suuria tekojaan, joka teidät on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa.

Ilm 1:6

6. hänelle, joka on tehnyt meidät kuningassuvuksi ja Jumalan, Isänsä, papeiksi, hänelle kunnia ja valta aina ja ikuisesti! Aamen.

Ilm 3:21

21. "Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittoni jälkeen asettunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen.

Ilm 5:9-10

9. He lauloivat uuden laulun: - Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu, olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista.

10. Olet tehnyt heistä kuningassuvun, meidän Jumalamme pappeja; he tulevat hallitsemaan maan päällä.

Ilm 22:5

5. Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun tai auringon valoa, sillä Herra Jumala on heidän valonsa. He hallitsevat kuninkaina aina ja ikuisesti.

*** Olen juutalainen**

Room 2:29

29. vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta.

Room 9:23-24

23. ja on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka hän on edeltävalmistanut kirkkauteen?

24. Ja sellaisiksi hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista,

*** Olen ympärileikattu**

Room 2: 28-29

28. Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu;

29. vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta.

Gal 6:15

15. Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus.

*** Olen Abrahamin lupauksien perillinen**

Gal 3:29; 4:28

29. Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

28. Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niinkuin Iisak oli.

* Olen Israelille luvatus siunauksen perillinen

Room 9:6-8

6. Mutta ei niin, että Jumalan sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole silti Israel,

7. eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset";

8. se on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi.

Ilm 5:9

9. ja he veisasivat uutta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista

Ef 2:11-18; 3:6

11. Muistakaa sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita, lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti, sanotaan ympärileikatuiksi -

12. että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisyhteisyyttä ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa;

13. mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä.

14. Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden,

15. kun hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksinensä, luodakseen itsessään nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan,

16. ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristien kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden.

17. Ja hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat;

18. sillä hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän tykö.

6. että näet pakanatkin ovat kansaperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta

Apt. 2:38-39

38. Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

39. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu."

*** Kuulun uuteen Israeliin / Jerusalemiin**

Room 9:6,7

6. Mutta ei niin, että Jumalan sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole silti Israel,

7. eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset";

Gal 4:26; 6:16

26. Mutta se Jerusalem, joka ylhäällä on, on vapaa, ja se on meidän äitimme.

16. Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille!

Hepr 12:22

22. vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö,

Ilm 21:2

2. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu.

Entä sinä juutalaisena?

KAIKKI YLLÄOLEVA ON TOTTA HENGELLESTI – JA VAIN HENGELLESTI!

-> **juutalaisuus on hengellinen todellisuus**, ks. edellä

Hes 36

Jer 31

Room 2

-> **Raja juutalaisen ja pakanan välillä katoaa kokonaan**

Ef 2: 14

14. Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden,

Gal 3:28

28. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.

-> **Kansallisen uskon näkemyksen tilalle tulee hengellinen todellisuus**

Jumala ei ole hylännyt etnistä Israelia

Room 11:2,5-6, 25-26

2. Ei Jumala ole hyljännyt kansaansa, jonka hän on edeltätuntenut.

5. Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan.

6. Mutta jos valinta on armosta, niin se ei ole enää teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo.

25. Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut,

26. ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista.

-> Lisäksi kaikki muut opetuslapseuden, kristillisen uskon perusasiat

Pelkän etnisen juutalaisuuden varassa kylkiäisenä seuraa huoli, ahdistus, levottomuus, pelko (5 Moos 26)

Messias antaa tämän sijasta levon, rauhan, tulevaisuuden.

Jer 29:11

11. Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.

Matt 11:28-29

28. "Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.

29. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.

Ef 2:14

14. Kristus on meidän rauhamme. Hän on tehnyt nämä kaksi ihmisryhmää yhdeksi ja kuolemallaan hajottanut niitä erottaneen vihollisuuden muurin.

Kol 1:20

20. sekä hänen välityksellään tehdä sovinnon ja hänen ristinsä verellä vahvistaa rauhan kaiken kanssa, mitä on maan päällä ja taivaissa.

Missä ei voi myöntyä juutalaiselle / juutalaisuudelle

- * Pelastus saadaan lain noudattamisen kautta
- * Mooses on tärkeämpi kuin Abraham, Daavid tai Jeesus
- * Pelastus on kytköksissä sapatin noudattamiseen
- * Ruokasäännöksiä noudattaminen on pelastuksen ehto
- * Ruumiin ympärileikkaus on pelastuksen ehto
- * Syntyperä, lain noudattaminen tai etninen juutalaisuus on pelastuksen ehto
- * Pelastus tapahtuisi uudistetun temppelin ja siinä tapahtuvan jumalanpalveluksen ja mahdollisen uuden uhrikäytännön kautta.
- * Vanhan liiton pappeuden uudistaminen olisi tarpeen.
- * Lakiliiton säädökset olisivat kauttaaltaan velvoittavia, joko Messiaan odotuksen tai muun syyn tähden.
- * Juutalaisen tulisi hylätä juutalainen perintönsä kristinuskon tähden.

Vanhaa ja Uutta testamenttia ei saa erottaa toisistaan; ne ovat läheisesti yhteenkietoutuneita